

11. Neden Kulluk ve İbadet Ediyoruz?

Kulluk

Peygamberin gönderiliş gayesi, insanın yaratılış gayesiyle aynı noktada birleşir. O da Allah’a kul olma çizgisidir.

Cenâb-ı Hak, Kur’ân-ı Kerîm’de:

“Ben cinleri ve insanları ancak Bana kulluk yap-sınlar diye yarattım.” (Zâriyât, 51/56)

buyurarak bu hususa işaret etmektedir.

Demek oluyor ki, bizim esas yaratılış gayemiz, Allah (c.c.)’ı bilip tanımak ve O’na layıkıyla kul olmaktır.

Yoksa yeme-içme, mal ve mülk kazanma veya dünyaya dair ev-bark sahibi olma değildir. Gerçi bunlar da bizim için fitrî ihtiyaçlardır. Ancak yaratılışımızın gayesi değildir.

İşte peygamberler bize bu sırlı yolu göstermek için gelmişlerdir.

Âyette:

“Senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki ona; ‘Benden başka ilâh yoktur; o hâlde Bana kulluk edin’ diye vahyetmiş olmayalım.” (En-biyâ, 21/25)

denilerek bu hususa işaret edilmiştir.

Ücretler Peşin Cennet Hediye

Hemen peşinden bir karşılık almak için mi, yoksa daha önce verilen nimetlerin bedelini ödemek için mi?

Cevap: Daha önce verilen nimetlerin bedelini ödemeye çalışmak için.

Nasıl mı?

Bir defa biz ücretimizi baştan, peşin almışız. Bunun için ibadet yapmakla görevliyiz.

Hangi ücretleri almışız, bize peşin olarak neler verilmiş?

1-Biz yoktuk, var edildik. Dünyaya gelmek elimizde değildi, isteyerek gelmedik. Gelmek için özel bir çaba da harcamadık.

Yokluktan varlığa çıktık. Böylece var olma ücretini aldık.

2-Bir çakıl taşı olabilirdik, bir odun parçası olabilirdik, bir sinek, bir böcek de olabilirdik. Hatta bir kedi veya bir fare...

Ama olmadık.

Taş diyebiliyor mu, “Ben neden ağaç oldum?” diye.

Sinek diyebiliyor mu, “Ben niçin insan oldum?” diye.

Diyemez de, demeye de hakkı yok!

Ne olduk?

İnsan!

Mükemmel bir varlık. Üstün bir yaratık.

Kapsamlı, geniş ve zengin bir mahlûk.

Her şey ilgi alanımıza girdi: Dünya, evren, âhiret, cennet... her şey, ama her şey bizimle ilgili.

Böylece insanlık ücretini aldık.

3-İnsan olarak dünyaya geldik ama hayattayız, canlıyız ve ayaktayız.

Aklımız, kalbimiz, beynimiz, duyu organlarımız: göz, kulak, ağız, burun... Daha neler var neler!

Bütün bu duyularımızın ihtiyaçları, rızıkları ve onlara lâzım olan nimetler de hazır.

Yeryüzü, bin bir çeşit nimetler sofrası.

Alabildiğine bütün nimetlerden istifade ediyoruz.

Düşünmek için, görmek için, duymak için, koklamak için, konuşmak için, yemek yiyebilmek için, su içebilmek için kaç kuruş veriyoruz?

Koca bir Hiç!

Böylece hayat ücretini aldık.

4-Bu bedeni, duygularımızı, nimetleri nasıl kullanacağız?

Bir telefon alsak, nasıl kullanacağımızı öğrenmek için hemen kataloguna bakıyoruz.

Yanlış kullansak, bozular, bizi zarara sokar.

Verdiği bu nimetleri nasıl kullanacağımızı

göstermek için de Yüce Allah: Kur'an gibi bir kitap, Peygamberimiz gibi bir rehber, İslam gibi bir hayat kataloğu lütfetmiştir.

İslam sayesinde, O'nun verdiği nimetleri, O'nun bildirdiği çerçevede ve O'nun öğrettiği biçimde kullanıyoruz.

Böylece nimetleri her görüşte, her tadışta, her fark edişte O'ndan geldiğine inanıyor, O'nun mülkü olduğuna iman ediyoruz. Böylece İslam ve iman ücretini aldık.

5-Bütün bunların yanında, öyle bir duygu ile donatılmış ki...

Bitmez tükenmez bir nimet: SEVGİ

Sevgi, öyle geniş bir sofraya, öyle sonsuz bir lezzet, öyle dolgun bir saadet ki, tarifi mümkün değil...

Annemizi, babamızı, kardeşimizi, oğlumuzu, kızımızı sevmek...

İşimizi, evimizi, okumayı, güzelliği, çevremizi, insanları sevmek...

Dünyayı, varlıkları, nimetleri sevmek...

Allah göstermesin; Allah'ı, Peygamberimizi, dinimizi sevmek; Cenneti sevmek...

Varlık neye yarar? Hayat neye yarar?

İşte bize nimetler içinde nimetler...

Çoğu zaman fark edemediğimiz, “zaten var” deyip aklımıza bile getirmediklerimiz, şirin, tatlı ve mükemmel hazineler verilmiş.

Böylece sevgi ücretini aldık.

Değerbilir bir varlık olarak artık bir bahanemiz kalıyor mu:

İbadetten tembellik yapmaya, namazdan usanç duymaya, duadan uzak durmaya?

Sanki bütün bu nimetlerin karşılığını ödemişiz de, kulluk görevimizi ağırdan alıyoruz, nazlanıyoruz.

İbadet ve kulluk görevini yapınca Cenneti hak etmek mi?

O da sadece Allah'ın bir ikramı, armağanı, hediyesi ve mükâfatı.

Bize düşen nedir?

“Ver Yâ Rabbi!” diyebilmek...